

лѣмата, и да каже после, че въпросътъ е разрешенъ чрезъ взаимно споразумяване. — Не, това не е никакво разрешаване. Въ края на краищата малката дъщеря ще каже: Можете да ме биете, да ме затваряте, но ще знаете, че азъ го обичамъ.

Въ такова положение се намира всѣки човѣкъ поотдѣлно. Той представя княжески или царски синъ, въ когото сж влюбени дветѣ дъщери на богатия баща. Едната дъщеря представя земния животъ, а другата — небесния. Другояче представени, двата живота не сж нищо друго, освенъ животъ на плътъта и животъ на духа въ човѣка. Първиятъ животъ казва: Азъ имамъ право на този човѣкъ. Вториятъ животъ казва: Азъ имамъ по-голѣмо право на него. Когато двата живота въ човѣка се борятъ, той трѣбва да стои настрана и да наблюдава, какъ ще се свърши борбата. Мнозина си въобразяватъ, че сж разрешили този въпросъ, но когато най-малко очакватъ, тѣ се изненадватъ отъ себе си и виждатъ, че не сж го още разрешили. Той е единъ отъ неразрешенитѣ въпроси. И най-великитѣ мждреци на миналото не сж могли да го разрешатъ. Това не значи, че човѣкъ трѣбва да се безпокои и да се откаже отъ неговото разрешаване. Колкото и да е труденъ, човѣкъ трѣбва да се занимава съ този въпросъ. Ще дойде день, когато човѣкъ ще се домогне до неговото правилно разрешаване.